

ASIA ARGENTO

PORTRÉT 5/2012

Být potomkem slavných rodičů je vždy těžké, svět na vás klade velké naděje a každý váš krok je bedlivě sledovaný s tím, že se stále čeká na okamžik, kdy se překonáte své zploditele. A je úplně jedno, jestli je vaše příjmení Hrušínský, Hitler nebo třeba Argento. Sice se nacházíme v hororovém magazínu, ale takové koule, abychom se věnovali představitelům nelidského zla, prostě nemáme. Proto se místo na Rudolfa Hrušínského nejmladšího zaměříme třeba na Asii Argento.

Jak je z úvodu patrné, Asia Argento se narodila slavným rodičům, a to dokonce asi těm nejslavnějším eurohororovým rodičům, jaké si můžeme představit. Ne, Bava nepíglaval Fulciho, ale jste blízko. Italský

velmistr gialla Dario Argento zplodil Asii s Dariou Nicolodi, hereckou hvězdou, která se nesmazatelně zaryla do mozků fanoušků žluté podívané právě pod taktovkou svého životního partnera.

Asia, vlastním jménem Aria Argento, protože na matrice neuznali rodiči vybrané jméno jako platné, neměla příliš šťastné dětství. V mnoha rozhovorech zmiňuje, že si připadala osamělá a své rodiče prakticky neviděla, protože se vášnivě věnovali filmařině. Když už byl tatínek doma a chtěl se dcerce věnovat, četl jí před spaním své scénáře. Není tedy divu, že se rozhodla upoutat jeho pozornost jediným logickým způsobem, stala se herečkou. Poprvé se před kamerou objevila v raném věku osmi let po boku Paola Villaggio v zapomenutém italském seriálu **Sogni e bisogni** (1985). Pro nás mnohem zajímavější je hned její druhý džob, kdy se mihla v pokračování kultovní klasiky **Demoni 2** (1986) Lamberta Bavy. Byla to ovšem jen rolička epizodní a rozhodně nebyla tahounem tohoto nepříliš povedeného snímku. Po druhých **Démonech** se to však rozeběhlo tempem minimálně film za rok, a tak se, až na výjimky, zaměříme na kousky žánrově spřízněné a zajímavé.

A hned ten další, z revolučního roku 1989, patří mezi ty nejzajímavější. **La Chiesa** (Švatyně, 1989) hororového mága Michele Soaviho patří k nejzajímavějším

snímkům, které se na konci tisíciletí mihli našimi televizemi. Nemalou roli na tom hraje právě výkon Asie Argento, jejíž nevinnost byla zásadní a vlastně jedinou opozicí zla, temnoty a hnusu, kterými snímek přetéká. Tou dobou už si tatínek mladinké Asie samozřejmě všimnul, aby taky ne, podílel se na Svatyni i **Démonech**. A tak se rozhodl obsadit ji do svého filmu. Jako správný hororový harcovník fikaně počkal, až bude Asia plnoletá, aby mohla ukázat alespoň prsíčka.

A jak Dario rozhodl, tak se stalo. **Trauma** (1993) je nejen první přímou spoluprací otce a dcery, ale bohužel také jednou z horších argentovek. Asia v roli mladé anorektičky ovšem podávala velmi přesvědčivý výkon, aby taky ne, závislosti byly relativně dlouhou dobu jejím velkým koníčkem. Za zmínku dále stojí asi jen způsob, jakým vrah

připravuje svoje oběti o hlavu. Netradiční a zábavné, však se mrkněte sami. V roce 1995 si Asia poprvé vyzkoušela režii, ale nutno říci, že tatínkovi zatím konkurovat nemohla. Měla na starosti jeden segment podivné hororové antologie **DeGenerazione**, na jejíž režii se postupně podílelo celkem jedenáct mladých italských režisérů. Jak jistě uznáte sami, při dvouhodinové stopáži je to poměrně nestandardní a výsledek podle toho vypadá.

Po zkušenostech s mikrorežii se Asia vrací pod tatínkova křídla a natáčí nedocenený **La Sindrome di Stendhal** (1996), který je ve skutečnosti jedním z nejzajímavějších zářezů ve filmografii rodiny Argentů. Magické výlety mladé policistky do obrazů jsou zpestřením, které z poměrně rutinního pátrání dělají nevšední a nezapomenutelný zážitek. A to vás při něm ani nemusí, na rozdíl od Asie, znásilnit. Bohužel, následující rodinná spolupráce, **Il Fantasma dell'opera** (Fantom opery, 1998) byl docela velký krok vedle. A to i přes Morriconeho na skladatelské sesli a famózního Juliana Sandse v hlavní roli.

Tou dobou už se Asia vyprofilovala jako hororová superhvězda, která však stále pokukovala po Hollywoodu a „vážnější“ produkci. Kritici si ji všimli například v **B. Monkey** (1998), ale výrazněji o sobě dala vědět v částečně autobiografickém dramatu **Scarlet Diva** (Osamělá kočka, 2000), který pojednává především o sexu a drogách, tedy něčem, co Asia velmi dobře znala. Z té doby také pochází její slavné tetování, které si nechala vytvořit nad svůj zarostlý venušin pahorek (zdravíme hlavní téma tohoto čísla!). Kromě tetování se

jejím koníčkem stala i hudba, na přelomu tisíciletí žila s leaderem skupiny Bluvertigo, které mimo jiné natočila hororový videoklip **L'Assenzio** (2011) do kterého obsadila kromě sebe i svou starší sestru Fiore. Ve stejném roce se Asii a jejímu hudebníkovi narodila dcera Anna Lou.

Rok 2001 byl pro naši hrdinku vůbec přelomovým. Zahrála si hlavní ženskou roli v akčňáku **xXx**, kde po bohu Vina Diesela demolovala Prahu. Horroru dala

na chvíli sbohem a jediným trochu zajímavým snímkem té doby je **Heart is Deceitful Above All Things** (Srdce je zrádná děvka, 2004). A zajímavým hlavně proto, že jde o Asiinu druhou celovečerní režii. V hlavní roli opět samozřejmě Asia Argento. Rok nato hrála v podivném snímku podivného Guse Van Santa **Last Days** (Poslední dny, 2005), který popisuje konec života hudebníka nápadně připomínajícího Kurta Cobaina.

Ve stejném roce našťestí Asia kývla na jeden velký hororový návrat. Ani ne tak svůj, jako režisérský. George A. Romero obsadil Asii do své **Land of the**

Dead (2005, Země mrtvých). Dcera Daria Argenta byla hlavní ženskou ozdobou této oldschoolové pecky s pomalými a věčně nenažranými zombie v nejlepší romeovské tradici. Stejně významný byl i druhý velký návrat, který se odehrál jen dva roky po Zemi mrtvých. Dario Argento po dlouhých letech zabrousil zpět ke svým nadpřirozeným kořenům a dokončil svou trilogii o Třech matkách. **La Terza Madre** (Armáda démonů: Matka slz, 2007) sice nebyla taková pecka jako *Suspiria* či *Inferno* a spousta fanoušků jí to nepochopitelně vyčítala, ale jak jsem napsal v bezprostřední reakci: „lépe to dnešní Argento s dnešními možnostmi natočit nemohl“.

Říká se, že kdo cituje sám sebe, měl by končit a stáhnout se do ústraní, protože jeho míra sebežerství přetekla. Rád bych tohle staré moudrosti držel, ale musíme se zastavit u zatím poslední spolupráce Asie Argento s jejím otcem. Je jí nebezpečně špatně vypadající **Dracula 3D** (Dracula Daria Argenta, 2012), kterého slavný režisér přijel osobně uvést na letošní Karlovarský festival. Reakce diváků jsou přinejlepším smíšené, my, které zatím vyděsil jen pekelný trailer, s obavami sledujeme zdroje kvalitního warezu, kdy se tahle argentovka konečně objeví. Třeba budeme příjemně překvapeni.

A doufejme, že nám nějaké to překvápko přichystá i hlavní herečka trojrozměrného *Draculy*, Asia Argento. Zatím si spokojeně žije se svým manželem, režisérem Michele Civettou a dvěma dcerami v centru Říma. Třeba se tam za ní někdy s výpravou Howarda podíváme.

• Roman Kroufek